

UZASADNIENIE

Powódka, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., wniosła o zasądzenie od pozwanej M. P. kwoty 5.128,79 zł. z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 21 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że pozwana w dniu 22 lutego 2016 r. dokonała rejestracji na stronie (...) następnie wygenerowany został profil klienta, po utworzeniu którego pozwana otrzymała od powodowej Spółki w formie elektronicznej Ramową Umowę P., regulującą zasady udzielania przez nią pożyczek. Zaakceptowanie warunków ww. umowy nastąpiło przez przelanie na rachunek, wskazany przez powódkę, tj. rachunek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z indywidualnego rachunku bankowego pozwanej kwoty 0,01 zł., podanie w tytule tego przelewu numeru PESEL lub wpisanie, że pożyczkobiorca akceptuje warunki Umowy P.. Pozwana w dniu 22 lutego 2016 r. spełniła powyższe warunki, a w dniu 10 marca 2016 r. złożyła wniosek o pożyczkę za pośrednictwem formularza, zamieszczonego na stronie internetowej (...) którego celem było zawarcie umowy pożyczki na odległość w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Wniosek, złożony przez pozwaną, obejmował udzielenie pożyczki, refinansującej jej zobowiązania względem podmiotów trzecich. W dniu 10 marca 2017 r. powódka, działając za pośrednictwem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, dokonała przelewu kwoty pożyczki w wysokości 5.128,79 zł. na rachunek bankowy podmiotu trzeciego, wskazanego przez pozwaną. Termin spłaty pożyczki określono na dzień 20 marca 2017 r. Powódka podała też, że zgodnie z umową pożyczki nr (...), całkowita kwota do spłaty wyniosła 5.128,79 zł. Pomimo podjętych przez powódkę działań, pozwana nie dokonała spłaty zaciągniętego zobowiązania.

Pozwana, M. P., nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 czerwca 2016 r. sporządzona została przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. Ramowa Umowa P., w której jako pożyczkobiorca wpisana została M. S., posiadająca numer PESEL (...). Przedmiotem ww. umowy było określenie zasad, na jakich pożyczkodawca – ww. Spółka oraz pożyczkobiorca zawierają umowy pożyczki. Zgodnie z umową ramową (paragraf 3), warunkiem udzielenia pożyczki było prawidłowe zarejestrowanie się przez pożyczkobiorcę na stronie internetowej, prawidłowe jego zweryfikowanie się za pomocą Usługi (...) lub dokonanie przelewu, potwierdzającego rejestrację, złożenie w sposób prawidłowy wniosku o udzielenie pożyczki, który został zaakceptowany przez pożyczkodawcę, pozytywne przejście przez pożyczkobiorcę weryfikacji i zawarcie umowy pożyczki w sposób, określony w Ramowej Umowie P..

W dniu 10 marca 2017 r. sporządzony został dokument, potwierdzający zawarcie umowy pożyczki Nr (...), której stronami były powódka i M. P., posiadająca numer PESEL (...). Zgodnie z ww. umową, całkowita kwota pożyczki wynosiła 5.128,79 zł., kwota refinansowana - 5.128,79 zł., prowizja 653,84 zł., całkowity koszt pożyczki 653,84 zł., całkowita kwota do zapłaty – 5.782,63 zł. Termin spłaty ustalono na dzień 20 marca 2017 r. Stosownie do pkt 2, wypłata kwoty pożyczki 5.128,79 zł. nastąpić miała na rachunek bankowy, należący do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

(dowód: umowa ramowa pożyczki, k. 6-8, umowa pożyczki (...) k. 5, profil klienta k. 4)

W dniu 22 lutego 2016 r. zaksięgowany został przelew kwoty 0,01 zł. z rachunku M. S., z dopiskiem „Akceptuję warunki ramowej umowy pożyczki L..pl”, na rachunek bankowy o numerze (...), należący do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(dowód: wyciąg z rachunku bankowego k. 9, 10)

Pismem z dnia 19 kwietnia 2017 r. pozwana została wezwana przez powódową Spółkę do spłaty pożyczki L..pl o numerze (...) w łącznej kwocie 5.183,67 zł. w terminie 14 dni.

(dowód: wezwanie do zapłaty, k. 11, 12)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd miał na uwadze, że w sporach z konsumentami należy zachować szczególną ostrożność przy ocenie ewentualnego przyjęcia za prawdziwe twierdzeń, zawartych w pozwie, zwłaszcza w sprawach, w których konsument nie podejmuje jakiegokolwiek obrony. Przy czym za niedopuszczalne należy uznać rozumowanie, zgodnie z którym z samego faktu milczenia pozwanego można wnioskować o potwierdzeniu przez niego prawdziwości twierdzeń powoda. Stąd za minimum w tego rodzaju sprawach należy uznać obowiązek przedstawienia umów, potwierdzających istnienie wiarygodności i legitymacji czynnej do jej dochodzenia przez powoda. Podkreślić przy tym należy, że sama możliwość wydania wyroku zaocznego nie zmienia rozkładu ciężaru dowodu.

Zgodnie z art. 6 k.c., którego procesowym odpowiednikiem jest art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zdaniem Sądu, dowody przeprowadzone w niniejszej sprawie z inicjatywy powódki, nie są wystarczające do ustalenia, że wypłaciła ona jako pożyczkodawca kwotę pożyczki, wynoszącą 5.128,79 zł., ani że w ogóle doszło do zawarcia umowy pożyczki, będącej źródłem zobowiązania, z którego wynikać miałyby wiarygodność, dochodzona pozwem.

W myśl przepisu art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej ilości.

Strona powodowa nie wykazała, że kwotę 5.128,79 zł. wypłacono pozwanej, ani że – zgodnie z zapisem w pkt 2 umowy pożyczki nr (...) z dnia 10 marca 2017 r., przelano ją na rachunek bankowy, należący do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Brak również dowodu na tak zasadniczą w sprawie okoliczność, jak wydanie przez pozwaną dyspozycji wypłaty kwoty pożyczki na rzecz ww. Spółki. Jest to tym bardziej istotne, że powodowa Spółka korzystała z usług pośrednictwa kredytowego, świadczonych właśnie przez ww. (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., na rzecz której rzekomo pozwana wydała dyspozycję w celu refinansowania kwoty 5.128,79 zł.

W konsekwencji strona powodowa nie sprostала wymogom, wynikającym z powołanych przepisów art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Mając na uwadze powołane wyżej okoliczności i przepisy, powództwo należało oddalić.

SSR Agnieszka Brzoskowska